

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202439
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4319202439.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobkyne: M. I.Š., G. XX.XX.XXXX, E. K. M. XX, v konaní zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: Q. G., G.. XX.XX.XXXX, K. M. XX, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený spoločnosťou: Remedium legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Marek Baraník, o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971, sp. zn. SRSAspA 01369/18, 4484729, zo dňa 20.03.2019, právoplatného dňa 26.07.2019 a vykonateľného dňa 01.09.2019.

II. Žalobkyni nárok na náhradu trov konania neprižnáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, ktorú doručila Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 24.06.2019 domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre Arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava pod sp. zn. SRSAspA 01369/18, dňa 20.03.2019. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa v žalobe, ktorú podala na tlačive označila dôvody ktoré namieta a to, že: - nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, alebo jej nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní; - rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania; - spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy; - stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu; - rozhodcovský rozsudok ju zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú alebo odporujúcu dobrým mravom; - výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky; - rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím Rozhodcovského súdu ani s Rozhodcovským súdom, pretože spoločnosť Home Credit Slovakia a. s. nikdy nedala právo, aby ju súdili na Rozhodcovskom súde. Poukázala na ustanovenie čl. 46, 47, 48 Ústavy Slovenskej s tým, že nikto nemá právo jej odňať ústavné právo súdiť sa na všeobecnom nezávislom súde Slovenskej republiky. Uviedla, že pokiaľ spoločnosť podala návrh na Rozhodcovský súd, konala protizákonne a žalobkyňa bola tým pádom podvedená. Poukázala aj na tú

skutočnosť, že Zmluva so spoločnosťou Home Credit Slovakia a. s. je neplatná od počiatku pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi ako aj, že táto Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, z ktorých jedna je Rozhodcovská zmluva či doložka, ďalej úžernický úrok, nesprávny údaj o RPMN, nečitateľné obchodné podmienky. Tiež poukázala na tú skutočnosť, že v zmluve nie rozdelená splátka na istinu a úrok, a preto podľa zákona je úver bezúročný. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo 106/2007 uviedla, že aj tento súd vyhodnotil takéto konanie ako klamanie spotrebiteľa. Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadala, aby rozhodcovský rozsudok bol zrušený. Na výzvu súdu uviedla, že rozhodcovský rozsudok prevzala dňa 27.03.2019 s tým, že na podklade rozhodcovského súdu neprebíha exekúcia a ani v minulosti neprebíhala (dátum odpovede zo dňa 25.07.2019). Stály rozhodcovský súd zaslal kópiu spisu - v spise na č. I. 10 - 38, obsahujúci aj Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 4484729 (č. I. 12), ako aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 09.08.2017 - č. I. 13.

3.1. K podanej žalobe sa vyjadril žalovaný prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu podaním doručeným súdu 12.12.2019 (čl. 74 - 79) v ktorom sa v prvom rade nestotožnil s námietkou žalobkyne, podľa ktorej nebola upovedomená o ustanovení rozhodcu, samotnom spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, resp. jej nebolo umožnené zúčastniť sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. Uviedol, že po nahliadnutí do rozhodcovského spisu mal žalovaný za to, že Rozhodcovským súdom bol dňa 22.10.2018 doručený návrh na začatie rozhodcovského konania, ktorý bol doručovaný žalovanej (v tomto konaní žalobkyni) spolu s výzvou na žalobnú odpoveď, pričom táto výzva obsahovala aj informáciu o ustanovenom rozhodcovi. Žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) využila svoje právo na podanie žalobnej odpovede a zaslala žalobnú odpoveď Rozhodcovskému súdu, pričom Rozhodcovský súd toto jej vyjadrenie zobral v úvahu a v odôvodnení predmetného Rozhodcovského rozsudku sa s ním riadne vysporiadal. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa nekvalifikovane (len odkazom) na § 151 Civilného sporového poriadku poprela skutkové tvrdenia v predmetnej žalobnej odpovedi a spochybnila vlastnoručne podpísané listiny, pričom dôvod ich neplatnosti vôbec neuviedla. Ustanovený rozhodca následne vo veci rozhodol Rozhodcovským rozsudkom s tým, že žalobkyňu zaviazal na plnenie v podobe mesačných splátok v sume 20,00 Eur. Predmetná zásielka bola žalovanej (v tomto konaní žalobkyni) riadne doručená dňa 27.03.2019, čo preukazuje podpis na poštovej doručenke. Pre uvedené dôvody považuje žalovaný námietku žalobkyne podľa § 45 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní za neodôvodnenú a ničím nepreukázanú, keďže žalobkyňa svoju námietku nepodoprela žiadnymi dôkazmi a neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení, pričom žalovaný je toho názoru, že všetky zákonné podmienky spotrebiteľského rozhodcovského konania boli riadne splnené.

3.2. Čo sa týka ďalšej námietky, ktorú uviedla žalobkyňa, že Rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania podľa § 45 ods. 1 písm. c) Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, aj v tomto prípade podľa žalovaného túto námietku je potrebné považovať za nepreukázanú, namietnutú s účelom zbavenia sa zodpovednosti a aj za bezpredmetnú. Tu žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol žalovaný spolu so žalobkyňou mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jej možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho konania, prípadne exekučného konania poskytol žalobkyni možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobkyne a doručil jej na podpis Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach spolu so Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou. Tu žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že po predložení týchto dokumentov mala žalobkyňa možnosť prezrieť si ich, oboznámiť sa s ich obsahom, a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať, ak s ich obsahom súhlasí. Žalobkyňa Dohodu a Rozhodcovskú zmluvu vyplnila a podpísala dňa 09.08.2017 s tým, že od tohto momentu ich žalovaný považoval za platne uzatvorené. Žalobkyňa plnila podmienky Dohody nepravidelne, vzhľadom na čo žalovaný odstúpil od uzavretej Dohody. Žalovaný ďalej poukázal, že žalobkyňa mala možnosť výberu podpisu a nebola ničím nútená, podpis Rozhodcovskej zmluvy alebo Dohody nebol podmienený podpisom iných dokladov, napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Podpis jednotlivých dokumentov nebol podmienený, každý z dokumentov bol na samostatnom liste, zreteľne označený názvom, ktorý ozrejmuje obsah tohto dokumentu. Žalovaný má za to, že v danom prípade možno ustáliť, že Rozhodcovská zmluva uzatvorená na základe a v súlade s § 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní má charakter individuálneho dojednaní, keďže Rozhodcovská zmluva je obsahovo a formálne oddelená od Dohody,

na ktorú sa vzťahuje, Rozhodcovská zmluva obsahuje poučenie o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v zákonom stanovenom rozsahu, nebola podmienkou poskytnutia úveru resp. uzatvorenia Dohody a zo svojej povahy pripúšťa možnosť neprijat' rozhodcovské konanie, resp. odmietnuť riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Žalovaný má za to, že s prihliadnutím na uvedené dôvody nemožno Rozhodcovskú zmluvu považovať za neplatnú z dôvodu, že by predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto možno námietku žalobkyne v tejto časti považovať za účelovú. Tu žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01.2016, podľa ktorého vyplýva, že aj v prejednávanej veci povinní podpísali Rozhodcovskú zmluvu v čase, kedy už existoval ich záväzok. Okrem toho z tlačíva vyplýva aj poučenie o rozhodcovskom konaní, a preto sa odvolací súd nemohol stotožniť s názorom súdu prvého stupňa o tom, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej zmluve. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť neprijat' rozhodcovskú zmluvu, ako aj táto rozhodcovská zmluva bola podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom. Žalovaný ďalej poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.07.2018, kde okrem iného je uvedené, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky, a to len z titulu, že ide o spotrebiteľa. Čo sa týka ďalších skutočností, žalovaný má za to, že Rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetľuje podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu žalobcovi ako spotrebiteľovi Rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať, pričom žalobkyňa doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázala, že bola nútená Rozhodcovskú zmluvu podpísať. Žalovaný potvrdil tú skutočnosť, že Rozhodcovská zmluva bola síce vopred pripravená, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný v rozhodcovskom konaní na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval. Prijatím opačného výkladu by podľa žalovaného bolo potrebné prijať záver o neplatnosti všetkých zmlúv, ktoré hromadne využívajú štátne aj neštátne energetické podniky, bankové inštitúcie, mobilný operátori a pod. Samotná Dohoda neobsahuje prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie, pričom v Dohode upravené uznanie dlhu a dohoda o jeho úhrade nepredstavuje z pohľadu dlžníka tak náročný úkon.

3.3. Žalovaný sa ďalej nestotožnil ani s tvrdeniami žalobkyne, že sú tu dané dôvody zrušenia Rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. i), j), k) a l), ktoré podľa žalovaného nijakým spôsobom žalobkyňa ďalej nešpecifikovala. Poukázal na tú skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok obsahuje dostatočné odôvodnenie, z ktorého vyplýva, že nejde o zrejmu svojvôľu rozhodcu, a že uvedené rozhodnutie je v súlade so zákonom. Podľa názoru žalovaného je nepochybné, že sa rozhodca vysporiadal a zaoberal sporom ako sporom spotrebiteľským, a nevzhladol žiadne porušenie spotrebiteľských zákonov, pričom predmetný Rozhodcovský rozsudok je v danom smere riadne preskúmateľný. Žalovaný uviedol, že rozhodnutie je riadne vykonateľné a neodporuje zákonu ani dobrým mravom, pretože zaväzuje na plnenie, ktoré je v zmysle zákona plniteľné. V danom prípade sa jedná o majetkový spor, ktorý môže byť riešený pred Rozhodcovským súdom, a ktorý Rozhodcovská zmluva predpokladala, pretože sa mali riešiť spory medzi stranami v súvislosti so Zmluvou a Dohodou, čo v danom prípade rozhodcovské konanie splňalo. Žalovaný taktiež poukazuje na skutočnosť, že celé konanie prebehlo v súlade so zákonom. Žalovaný má za to, že povaha Rozhodcovského súdu, ani Rozhodcovský rozsudok a ani priebeh konania, ktoré mu predchádzalo, nie sú v nesúlade s verejným poriadkom Slovenskej republiky. Zdôraznil, že spotrebiteľské rozhodcovské konania ako aj rozhodcovské zmluvy sú zákonom aprobované. Podľa jeho názoru stály rozhodcovský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a Rozhodcovský rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

3.4. Tiež poukázal na to, že žalobkyňa podala žalobu na formulárovom tlačíve a v zásade iba začiarila „hodiace sa“ dôvody, pre ktoré je vo všeobecnosti možné rozhodcovské rozsudky zrušiť, avšak žiadnym spôsobom sa k nim bližšie nevyjadřila. Z uvedeného dôvodu sa preto nemôže ani riadne vyjadriť k podanej žalobe, nakoľko v nej absentujú akékoľvek skutkové tvrdenia žalobkyne a pozostáva len zo všeobecných a nesúrodých argumentov na ochranu spotrebiteľa. S prihliadnutím na uvedené dôvody preto žalovaný nesúhlasí s podaným žalobným návrhom, má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie Rozhodcovského rozsudku v zmysle § 43 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhuje žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

4. O žalobe súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 25.11.2020, kde konal v prítomnosti žalobkyne, jej splnomocnenej zástupkyne a právneho zástupcu žalovaného.

5. Splnomocnená zástupkyňa uviedla, že nemá vedomosť o tom, aké dlhy má žalobkyňa (jej matka) s tým, že sa mala obrátiť na Centrum právnej pomoci, kde jej bolo vyhovené a boli jej schválené splátky v sume 15,00 Eur. O týchto skutočnostiach predložila aj rozhodnutie Centra právnej pomoci v Komárne z 26.02.2020 a Zmluvu o pôžičke a dohodu o splátkach (č. I. 119,120). Na pojednávaní sa nevedela bližšie vyjadriť k samotnej žalobe, nepoznala dôvod a ani obsah daného konania, ktoré bolo iniciované žalobkyňou. Na podanej žalobe zotrvala s odkazom na písomné podania. Žalobkyňa uviedla, že žalobu podávala ona, žaloba je ňou podpísaná.

6. Právny zástupca žalovaného aj na pojednávaní zotrval na tom, že žaloba je nedôvodná z ktorého dôvodu ju navrhol zamietnuť. Opakovane poukázal na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná vo formulárovej podobe, kde boli iba začiarknuté hodiace sa dôvody, pre ktoré vo všeobecnosti je možné rozhodcovský rozsudok zrušiť, avšak žiadnym spôsobom sa k nim žalobkyňa jednak v žalobe, ako ani na pojednávaní nevyjadřila. Znovu zopakoval, že k žalobe pre uvedené skutočnosti sa nemôže náležite vyjadriť, nakoľko v žalobe absentujú akékoľvek skutkové tvrdenia žalobkyne a jej tvrdenia pozostávajú len zo všeobecných a nesúrodých argumentov na ochranu spotrebiteľa. Má za to, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s tým, že všetky zákonné podmienky spotrebiteľského rozhodcovského konania podľa žalovaného boli riadne splnené. Poukázal aj na to, že rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a tak isto rozhodcovský rozsudok obsahuje dostatočné odôvodnenie, z ktorého vyplýva, že nejde o nejakú zjavnú svojvôľu rozhodcu, a že uvedené rozhodnutie je v súlade so zákonom. Čo sa týka skutočnosti, že RPMN by mala byť uvedená v nesprávnej výške, tu žalovaný uviedol, že žalobkyňa však neuviedla, aká výška RPMN je podľa nej správna, neuviedla, čo je podľa nej už úžernický úrok a zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobkyňa uzatvorila dohodu o uznaní záväzku, kde jasne uznala svoj záväzok.

7. O žalobe rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 27.11.2020, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti žalovaného na ktorom súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu: súd pristúpil k prečítaniu listinných dôkazov podľa § 204 CSP: - čl. 1 - 3 žaloba, čl. 10 - 38 spis stáleho rozhodcovského súdu, sp. zn. SRSAspA 01369/18, čl. 47 - 48 doplnenie žaloby, čl. 49 - 70 listinné doklady zaslané spolu s doplnením, čl. 74 - 79 vyjadrenie žalovaného z 12.12.2019, čl. 81 - 82 vyjadrenie, 83 - 84 listinné doklady, čl. 104 - 106 vyjadrenie, ktoré bolo doručené 19.11.2020 zatiaľ nebolo doručené žalobkyňi., z ktorého dôvodu bol obsah podania celý prečítaný a zároveň bol doručený aj prehľad platieb z čl. 110, č. 115 - 116 výpočet RPMN na kalkulačke o peniazoch.sk, doklad č. 1 rozhodnutie CPP, doklad č. 2 Zmluva o pôžičke a Dohoda o splátkach, doklad č. 3 Rozhodcovský rozsudok s vyznačenými doložkami ppl. a vykonateľnosti.

8. Z uvedených listinných dokladov, vyjadrení strán sporu súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

8.1. Žalobkyňa uzatvorila s pôvodným veriteľom spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len pôvodný veriteľ) úverovú zmluvu, ktorú podpísala dňa 08.03.2012. Pôvodným veriteľom bola zmluva podpísaná dňa 22.02.2012. Z obsahu zmluvy je zjavné, že sa jedná o spotrebiteľsko-právny vzťah, pretože pôvodný veriteľ v zmluve vystupoval ako právnická osoba, ktorého predmetom činnosti bolo (okrem iného) aj poskytovanie spotrebiteľských úverov v neobmedzenom rozsahu, ktorý poskytol úver žalobkyňi ako fyzickej osobe, z titulu uzatvorenej úverovej zmluvy, ktorá mala formulárový charakter, vopred pripravený pôvodným veriteľom, z ktorého dôvodu žalobkyňa nemohla obsah úverovej zmluvy ovplyvniť. Pokiaľ ide o samotnú úverovú zmluvu tak súd ďalej zistil, že sa jedná o spotrebiteľský úver, ktorý je uzatvorený v zmysle § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s tým, že nebolo v konaní preukázané a ani tvrdené, že by žalobkyňa v súvislosti s uzatvorenou úverovou zmluvou konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, resp. povolania, a preto žalobkyňa má v tomto zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. Zároveň pôvodný veriteľ mal potom postavenie veriteľa v súlade s § 2 písm. b) citovaného zákona. Na základe takto uzatvorenej zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalobkyňi bezúčelový úver v sume 1.700,00 Eur, ktorý mala zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 39,29 Eur. Ročná úroková sadzba bola

v úverovej zmluve uvedená vo výške 20,53 %, RPMN od 22,50 % do 23,30 %, priemerná hodnota RPMN 18,77 %, termín splatnosti splátok stanovený nebol, spôsob úhrady splátok bol bankovým prevodom, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci, spôsobom výplaty klientovi - bankovým prevodom. Celková čistka splatná spotrebiteľom bola 3.239,04 Eur. Následne mala byť pohľadávka postúpená žalobcovi, o ktorej skutočnosti ale v spise nie je doklad, takýto doklad sa nenachádza ani v pripojenom rozhodcovskom spise. Žalobkyňa si však neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej z uvedeného zmluvného vzťahu, v dôsledku ktorej skutočnosti jej bola zo strany žalovaného zaslaná Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva ako aj dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 4484729, ktoré jej boli zaslané poštou a žalobkyňa aj podpísala (podľa pečiatky mali byť uvedené doklady podpísané žalobkyňou dňa 09.08.2017). Aj napriek dohode o splátkach v sume 19,00 Eur mesačne, žalobkyňa nevykonávala úhrady, preto mal žalovaný od dohody odstúpiť a obrátiť sa s nárokom na rozhodcovský súd, s odkazom na uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu. Žaloba bola datovaná dňom 11.10.2018, podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku bola doručená rozhodcovskému súdu dňa 22.10.2018, ku ktorej žalobkyňa zaslala žalobnú odpoveď dňa 21.12.2018. Žalobkyňa v odpovedi namietala právomoc rozhodcovského súdu, uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu považovala za neprijateľnú podmienku (č. I. 11). O nároku žalobcu (v tomto konaní žalovaný) rozhodol rozhodcovský súd rozsudkom zo dňa 20.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.07.2019 a vykonateľnosť dňa 01.09.2019. Žalobkyňa rozhodnutie rozhodcovského súdu prevzala dňa 27.03.2019 (doručenka v spise na č. I. 15). Žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, podala žalobkyňa na okresný súd osobne - dňa 24.06.2019.

9. Podľa § 45 ods. 1, 3 Zákona č. 335/2014 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania, O spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonával navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Podľa § 46 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol

opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z. z. účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, Obchodný zákonník (ďalej len ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného k dátumu uzavretia úverovej zmluvy, O spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb., v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

20. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Vzhľadom k zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá je v zmysle citovaných zákonných ustanovení lehotou prekluzívnou, okresný súd v prvom rade skúmal včasnosť podania tejto žaloby. V danom prípade je preukázané, že žalobkyňa podala žalobu v lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia jej samotného rozsudku, ktorý jej bol doručený 27.03.2019, čo rovnako tvrdili strany sporu a ktorá skutočnosť vyplýva aj z doručenky preukazujúcej doručenie rozhodcovského rozsudku na č. I. 15. Ak žalobkyňa podala žalobu na okresný súd osobne dňa 24.06.2019, je podaná v zákonom stanovenej lehote 3 mesiacov.

22.1. Keďže žalobkyňa podala žalobu na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, súd ako ďalšie skúmal platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola v danom prípade uzatvorená dodatočne (s odstupom viac ako 5 rokov, po uzatvorení úverovej zmluvy). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozhodcovská zmluva bola žalobkyni doručená poštou spolu s dohodou o uznaní záväzku s tým, že podpísanie jedného dokladu nepodmieňovala aj podpis druhého. Z obsahu samotnej rozhodcovskej zmluvy ďalej vyplýva, že bola pripravená na vopred formulovanom tlačive, ktoré rovnako vypracoval žalovaný a ktorým jednostranne určil aj konkrétny rozhodcovský súd oprávnený na riešenie sporov medzi účastníkmi zmluvy. Žalobkyňa nemala vôbec žiadnu možnosť ovplyvniť rozsah rozhodcovskej zmluvy napríklad tým, že by mohla zmeniť rozhodcovský súd, ktorým spôsobom teda došlo k značnej nerovnováhe medzi právami strán sporu. Zákonná úprava síce nevyklučuje možnosť riešenia sporov aj v rozhodcovskom konaní a to aj v spotrebiteľských veciach, avšak rozhodcovská zmluva by mala byť uzatvorená so spotrebiteľom ako prejav ich zmluvnej vôle, to znamená, že mala by byť individuálne dojednaná, kde by mal byť odrazený prejav slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Táto sloboda vôle by sa prejavovala predovšetkým v tom, že žalobkyňa by mala informáciu o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informáciu o tom, čo ktorá konkrétna voľba znamená, pričom z takto predloženej rozhodcovskej zmluvy však tieto skutočnosti nevyplývajú. Žalobkyni zároveň neboli poskytnuté ani dôležité informácie pre uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, to znamená, čo táto rozhodcovská zmluva pre ňu v konečnom dôsledku znamená, pretože ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobkyni boli tieto listinné doklady len doručené na adresu jej trvalého pobytu poštou, ktorá bez bližšieho zdôvodnenia tieto podpísala a zaslala ich späťne žalovanému. Navyše, ako uviedla vo vyjadrení ku rozhodcovskému konaniu, k podpisu tak rozhodcovskej zmluvy, ako aj dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXX, pristúpila pod psychickým nátlakom, pretože neustále telefonáty a rôzne druhy nekalých praktík zo strany žalobcu už neuniesla. Sama vo vyjadrení uviedla, že to podpísala bez toho, aby jej niekto niečo vysvetlil, a to za účelom, aby mala pokoj od neustáleho otravovania a nátlaku. Takýto spôsob podpisu rozhodcovskej zmluvy, aj napriek tomu, že žalobkyňa mala možnosť sa s ním podrobne oboznámiť, nemožno považovať za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Predkladanie rozhodcovským zmlúv vo formulárovej podobe spotrebiteľom tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade, ktorý ani nepozná pravidlá Arbitráže, to znamená, nepozná podstatu rozhodcovskej zmluvy a následne rozhodcovského konania, možno potom považovať za zneužívanie údajného individuálneho dojednaná, a jedná sa o dojednanie, ktoré len budí formu, že bolo individuálne, keďže žalobkyňa sa s ním mohla oboznámiť. Uvedenému záveru svedčí aj samotné vystupovanie žalobkyni na pojednávaní, ktorá sa vedela vyjadriť len k tomu, že takúto žalobu podala, bola ňou vlastnoručne podpísaná. Ani jej zástupkyňa dcéra - nevedela posúdiť obsah ani samotnej žaloby, o ktorú v konaní išlo, poukazovala na rozhodnutie centra právnej pomoci, ktoré vôbec s týmto konaním nesúviselo, ako aj na viaceré dlhy jej matky, ktoré ale špecifikovať nevedela. Súd je preto presvedčený o tom, že žalobkyňa v čase podpisu rozhodcovskej zmluvy tejto nerozumela, nevedela, čo pre ňu znamenal následok podpisania rozhodcovskej zmluvy. Aj napriek tej skutočnosti, že rozhodcovská zmluva bola žalovanej zaslaná poštou, bola na samostatnej listine, keďže žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom zmeniť jej obsah, súd konštatuje, že nebola individuálne dojednaná. Tu súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 2 OZ, podľa ktorého, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. 2. Súd ďalej poukazuje na čl. II rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého: „všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom XXXXXXX, podpísanej veriteľom dňa 29.06.2017 (ďalej len „Dohoda“), vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto dohody (ďalej len „spor“) budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov (najmä štatút a rokovací poriadok) a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu“. Súd poukazuje aj na čl. III bod 2 rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej: ak spotrebiteľ podpíše rozhodcovskú zmluvu a druhá strana podá žalobu práve na stály rozhodcovský súd, vec nebude rozhodovaná všeobecným súdom s tým, že spotrebiteľ má ale právo dovolávať sa na všeobecnom súde vyslovenia neplatnosti uzavretej spotrebiteľskej zmluvy.

22.3. Z takto formulovanej rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že v prípade, ak by podával návrh na začatie rozhodcovského konania žalovaný, ako dodávateľ, tak žalobkyňa ako slabšia zmluvná strana by bola nútená podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, pričom ustanovenie § 53 ods. 4 OZ, ktoré upravuje problematiku rozhodcovskej zmluvy sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa tak, aby bola zabezpečená práve ochrana jeho práv. Ak by žalovaný, ako dodávateľ začal konanie na rozhodcovskom súde, tak je takáto rozhodcovská zmluva neprijateľná, pokiaľ nie je daná možnosť pre spotrebiteľa, aby toto rozhodcovské konanie zastavil, alebo sa mu iným spôsobom vyhol. Podľa názoru súdu, takto koncipovaná rozhodcovská zmluva má dokonca výhradný charakter, čo je ale v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, keďže rozhodcovská zmluva neumožňuje spotrebiteľovi domáhať sa riešenia sporov na všeobecnom súde, okrem žaloby o vyslovenie neplatnosti uzavretej spotrebiteľskej zmluvy.

22. 4. Z uvedeného je jednoznačné, že spotrebiteľka nemala možnosť voľby pri výbere súdu, ktorý bude prejednávať spory vyplývajúce z uzatvorenej úverovej zmluvy, ktorý súd bol už vopred daný v samotnej rozhodcovskej zmluve, pričom sa jedná výlučne o rozhodcovský súd. Čo sa však týka postavenia spotrebiteľa, tak práve ten, ako slabšia strana uprednostňuje všeobecné štátne súdy pred rozhodcovskými súdmi. Zároveň tu súd poukazuje aj na prax rozhodcovských súdov, ktoré v nedostatočnej miere skúmajú platnosť založenia vlastnej právomoci (čo bol aj prípad tohto konania, viď odôvodnenie nižšie) s tým, že pri svojich rozhodnutiach sa zväčša len formalisticky konštatujú, že ich právomoc je daná. Súd tak dospel k názoru, že žalovaný predložil účelovo dohodnutú rozhodcovskú zmluvu spotrebiteľovi, ktorá síce bola predložená spotrebiteľovi po tom, ako bola uzatvorená samotná úverová zmluva s tým ale, že spotrebiteľka - žalobkyňa - v tomto prípade nepoznala pravidlá rozhodcovského konania, nevenovala takejto rozhodcovskej zmluve dostatočnú pozornosť, mala ju podpísať za účelom zabránenia neustálym tel. atakom zo stany žalovaného a možno mať za to, že žalovaný zneužil tak nevedomosť spotrebiteľa pri vyjednávaní podmienok zmluvného vzťahu s tým, že takéto konanie potom je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ čo nemôže zmeniť ani tá skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom liste papiera. Dôkazné bremeno o tom, že spotrebiteľ individuálne dojednal takúto rozhodcovskú zmluvu zaťažuje žalovaného, avšak ten takéto dôkazné bremeno neunesol. Žalovaný dokonca nevedel uviesť ani, akým spôsobom bola rozhodcovská zmluva dojednaná, tu súd potom vychádzal z konštatovania žalobkyne, že s najväčšou pravdepodobnosťou jej bola zmluva doručená poštou. Odhliadnúc aj od uvedeného, pokiaľ ale rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa neodvolateľne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, vyhádzajúc z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, zmluvná podmienka nebola spotrebiteľom - žalobkyňou individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pre jej neprijateľnosť s poukazom na § 53 ods. 4 písm. r/ OZ a § 53 ods. 5 OZ je absolútne neplatná.

22.5. Tu súd zároveň poukazuje aj na zmätočný obsah samotnej rozhodcovskej zmluvy, keď žalovaný odkazuje na dohodu o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom XXXXXXX, podpísanej veriteľom dňa 29.06.2017, ktorá ale ako doklad nebola predložená nielen v tomto konaní, ako ani nebola predložená ani v rozhodcovskom konaní. Medzi stranami sporu bola uzatvorená len dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXX (teda rovnaké číslo, ako je uvedené v rozhodcovskej zmluve), ale ktorá bola podpísaná žalovaným (veriteľom) dňa 03.07.2017, na ktorú odkazuje aj rozhodca v rozhodcovskom rozsudku a od ktorej (okrem iného) odvodzoval žalobca v žalobe uplatnený nárok. Pokiaľ ale rozhodcovská zmluva nebola uzatvorená vo vzťahu k dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXX, ale odkazuje na „dohodu o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom XXXXXXX, podpísanej veriteľom dňa 29.06.2017, teda

úplne iný právny úkon, od ktorého žalobca ani neodvodzoval v žalobe podanej na rozhodcovský súd uplatnený nárok, je súd toho názoru, že rozhodcovská zmluva sa na dané konanie v končenom dôsledku ani nevzťahovala.

22.6. V konaní žalovaný nielen že neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalobkyňa si individuálne vyjedнала rozhodcovské konanie, avšak ani nepreukázal, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená práve na riešenie daného sporu, keďže sa má vzťahovať na riešenie sporov vyplývajúcich z dohody, ktorá ale s najväčšou pravdepodobnosťou nebola medzi stranami sporu uzatvorená vôbec. Rovnaký právny názor (týkajúci sa neplatnosti rozhodcovskej zmluvy) bol prijatý napr. aj v rozhodnutí OS Spišská Nová Vec č. 11 Csr/1/2019, resp. OS Levice č. 11C/539/2015, ktoré bolo potvrdené rozsudkom KS Nitra č. 8Co/86/2020 zo dňa 19.11.2020.

23. Neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je prvým a hlavným dôvodom, pre ktorý bol rozhodcovský rozsudok zrušený (§ 45 ods. 1 písm. e/). Ak rozhodcovský súd napriek uvedenému o nároku žalobcu (v tomto konaní žalovaný) rozhodol a to aj napriek tomu, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať o nároku, ktorý si uplatnil v rozhodcovskom konaní žalovaný voči žalobkyňi, keďže rozhodcovská zmluva bola neplatná, rozhodnutie rozhodcovského súdu je potom potrebné považovať za nulitný akt. Navyše, za predpokladu, že by spotrebiteľská rozhodcovská zmluva aj bola platná, táto nepredvídala riešenie sporu vyplývajúceho z dohody o uznaní dlhu, resp. z úverovej zmluvy, na základe ktorých právnych úkonov bola ale vec žalovaného rozhodnutá práve v rozhodcovskom konaní, keďže bola uzatvorená výlučne pre spory vyplývajúce z dohody o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom 4484729, podpísanej veriteľom dňa 29.06.2017. S prihliadnutím na uvedené, ak by aj rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne, existoval by dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a teda, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý rozhodcovská zmluva nepredvídala.

24. Súd v ďalšom skúmal aj samotnú úverovú zmluvu z hľadiska jej obsahových náležitostí, a to predovšetkým podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, kde bolo zistené, že v úverovej zmluve je uvedená nesprávna úroková sadzba vo výške 20,53 % s tým, že podľa prepočtu vykonaného na internetovej stránke, táto hodnota je 9,94 %. Rovnako súd zistil, že je nesprávne uvedená aj RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v rozsahu od 22,5 % do 23,3 %, avšak pri prepočte súd zistil, že hodnota RPMN je 23,74 %. Tu súd poukazuje aj na nesprávnu sumu uvedenú ako celková čiastka splatná spotrebiteľom, ktorá je uvedená v sume 3.239,04 Eur, avšak už len pri jednoduchom výpočte a síce vynásobením počtu splátok 84 x suma splátok (39,29 Eur) je táto celková čiastka 3.300,36 Eur, teda s rozdielom 61,32 Eur. Súď ďalej kontrolou zmluvy zistil, že úverová zmluva neobsahuje ani adresu, na ktorej môže klient podať reklamáciu alebo sťažnosť, keďže zmluva takýto výslovný údaj neobsahuje, je uvedené len sídlo pôvodného veriteľa, ktorý ale nemôže byť považovaný za takýto údaj, keďže adresa sídla spoločnosti nemusí byť vždy totožná s adresou, na ktorej je možné podávať reklamácie alebo sťažnosti. V danom prípade teda súd zistil absenciu viacerých zákonom stanovených údajov, ktorá absencia spôsobuje v zmysle § 11 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť, na ktorú skutočnosť však rozhodcovský súd vôbec neprihliadol, pretože takéto posúdenie úverovej zmluvy rozhodcovský súd nevykonal. Rozhodcovský súd vychádzal predovšetkým z dohody o uznaní dlhu (okrem iného opäť pripravené žalovaným), na čo v konečnom dôsledku poukazoval aj žalovaný.

25. S prihliadnutím na dôvody uvedené v odseku 24 súd dospel k záveru, že v prípade platného uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy by existovali aj ďalšie dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to podľa § 45 ods. 1 písm. i) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa, a táto skutočnosť mohla mať vplyv na výsledok sporu z dôvodu, že rozhodcovský súd považoval rozhodcovskú zmluvu za platný právny úkon, hoci podľa názoru súdu je rozhodcovská zmluva neplatná, a rozhodcovský súd aj zároveň nesprávne posúdil úverovú zmluvu a poskytnutý úver, pretože neprihliadol na bezúročnosť a bezpoplatkovosť a žalovanej (v tomto konaní žalobkyňa) priznal nárok v plnom rozsahu, teda v zmysle zmluvných podmienok. Pokiaľ sa tak stalo, tak rozhodcovský súd priznal žalovanému vo svojom rozhodnutí nároky, na ktoré nemal žalovaný však právo, pričom bolo aj povinnosťou rozhodcovského súdu skúmať, či si žalobca (v tomto konaní žalovaný) neuplatňuje nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. V tomto prípade potom súd neakceptoval konštatovanie žalovaného, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, pretože vykonané dokazovanie tomu

nenasvedčuje. Súd poukázal minimálne na 3 absentujúce, resp. nesprávne ustanovenia zmluvy s tým, že na to, aby zmluvu bolo potrebné považovať za bezúročenú a bezpoplatkovú je postačujúca absencia čo i len jednej zákonnej náležitosti.

26. Z vystupovania žalobkyne na pojednávaní bolo zrejmé, že v podstate ani nevedela, o akú žalobu sa jedná, na čo poukazoval aj sám žalovaný a čo malo byť rovnako dôvodom na zamietnutie žaloby. Tu súd ale poukazuje na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého aj v prípade, ak žaloba nie je úspešne doplnená, tak súd postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Je síce pravdou, že žaloba bola podaná na tlačive, kde žalobkyňa označila jednotlivé ustanovenia, podľa ktorých malo teda dôjsť k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, taktiež je síce pravdou, že žalobkyňa uvedeným skutočnostiam zjavne nerozumela, a na pojednávaní sa k nim podrobnejšie nevedela ani vyjadriť, avšak pokiaľ odkázala na svoje písomné podania, práve z týchto podaní bolo jednoznačne zrejmé, z akých dôvodov sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku a teda súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobkyňa by mala napr. špecifikovať správny údaj o RPMN, resp. aký úrok je podľa nej už úžernický. Žalobkyňa označila jednoznačne dôvody, pre ktoré má byť podľa nej rozhodcovský rozsudok zrušený, s tým, že niektoré je povinný súd skúmať aj ex off. Ako je uvedené, viaceré z nich boli aj v konaní aj preukázané a preto nebolo vadou žaloby, že sa k takto uvedeným dôvodom žalobkyňa nevedela na pojednávaní vyjadriť a bližšie ich špecifikovať. Tu súd odkazuje na ustanovenie § 181 ods. 1 CSP -posledná veta, podľa ktorého v rámci prednesu strán na pojednávaní, strana môže odkázať aj na svoje písomné podanie, čo bol aj prípad tohto konania. Navyše súd nemal za to, že by žaloba bola nezrozumiteľná, neúplná, pretože v žalobe bolo jednoznačne uvedené, z akých dôvodov sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktoré dôvody boli aj bližšie uvedené v časti žaloby - okolnosti, ktoré potvrdzujú námietky.

27. Rovnako je tu aj dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku pretože tento vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci, keďže je preukázané, že rozhodcovský súd neaplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. a teda nevyhodnocoval úverovú zmluvu vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti, teda jedná sa o dôvod podľa § 45 ods. 1 písm. l/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (tiež za predpokladu platnej rozhodcovskej zmluvy).

28. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že súd zistil viaceré dôvody, pre ktoré bolo potrebné rozhodcovský rozsudok zrušiť tak, ako sú uvedené vyššie, súd preto rozhodcovský rozsudok zrušil prvým výrokom tohto rozhodnutia.

29. Ostatné, žalobkyňou uvedené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku preukázané neboli a teda, že žalobkyňa nebola upovedomená o ustanovení rozhodcu alebo spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, keďže žalobkyňa sa vyjadrovala do uvedeného konania a boli jej doručované zo strany rozhodcovského súdu aj listinné doklady, okrem iného aj oznámenie o ustanovení rozhodcu, ktoré sa nachádza v rozhodcovskom spise. Rovnako z výrokovej časti rozhodnutia rozhodcovského rozsudku nevyplýva, že by žalobkyňu zaväzoval na plnenie, ktoré ho povaha je objektívne nemožná, právom nedovolená alebo odporujúca dobrým mravom. Tiež nebolo preukázané, že by výkon rozhodcovského rozsudku bol v rozpore s verejným právom, teda že by napr. rozhodcovský rozsudok bol ovplyvnený trestným činom rozhodcu, znalca alebo svedka, alebo že by sa jednalo o vec, ktorá už bola právoplatne rozhodnutá. Na uvedené dôvody preto súd neprihliadol.

30. Keďže prvoradým dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku bola neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vec bude po právoplatnosti rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania prejednaná v súdnom konaní (§ 47 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní). Ďalšie dôvody súd uvádzal len podporne, za účelom vyvrátenia niektorých tvrdení žalovaného, a za predpokladu platne dojednanej rozhodcovskej zmluvy.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, ktorá si aj uplatnila nárok na náhradu trov konania, avšak v konaní jej nevznikli žiadane trovy, čo konštatovala aj na pojednávaní, okresný súd preto o nároku na náhradu trov konania rozhodol a contrario podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi, hoci úspešnej strane, nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).